

[Skatteministeren]

dengang ikke have været de 45 pct., det var på, det ville have været på 53 pct. Og omvendt: Hvis den nuværende regering i dag ikke skulle betale renter og afdrag af den gamle gæld, som blev skabt ved, at man igennem mange år holdt skattetrykket kunstigt lavt, ville skattetrykket i dag ikke have været på de nuværende 51-52 pct., men i størrelsesordenen 46-47 pct., således at der altså rent faktisk i løbet af firkløverregeringens 5 år ville have været tale om en sækning af det reelle skattetryk. Hr. Glistrup taler hele tiden om det synlige skattetryk – det er det eneste, hr. Glistrup interesserer sig for – i stedet for at tale om det reelle, det skjulte skattetryk. Det er jo ingen sag at holde skattetrykket kunstigt nede, når man kun, som den foregående regering gjorde det, opkræver 80 øre i skat, hver gang man giver 1 krone ud, og optager resten som gæld, som så skubber skattebyrden over på efterfølgende generationer. Det er jo den gæld, vi sidder og kæmper med nu, og som betyder, at skattetrykket altså i dag tilsyneladende er højere, end det var før, men reelt er det lavere. Nu skal dette her ganske vist ikke være en diskussion om skattetrykket, men da diskussionen nu er rejst, har jeg syntes, at det var nødvendigt at sætte disse ting på plads over for hr. Glistrup.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ministeren har sagt noget klogt, nemlig at han vil begynde at studere skatthistorie. Held og lykke med det! Der er meget at lære. For det her var en skrækkelig gang skatthistorieforskning, som man forsøgte at påprække det stakkels Folketing med alle de tilstedeværende medlemmer. For kendsgerningen er, at den gæld, som ministeren havde så ondt af, alene er opstået, fordi Venstre og Det Konservative Folkeparti har stemt for hver en øre af gælds-optagelsen som de afgørende partier. Det er ikke de socialdemokratiske regeringers skyld, at der er den gæld. Det skyldes udelukkende, at Venstre og De Konservative ned igennem alle årene har stemt for den gæld. Hvis den gamle regering var blevet siddende, havde den fremsat sit forslag af 1. september 1982, som klart gik ud på, at skattetrykket ville være holdt på

det grundlag, det var på. I stedet fik vi den regering, som vi nu har, dette firkantsmisfoster, som så, fordi den lader udgifterne eksplodere langt mere, end den socialdemokratiske regering havde lagt op til, kommer med en eksplosion i skattetrykket. Og så er det ligegyldigt, om man bruger de fine adjektiver, det »tilsyneladende« eller det »reelle« skattetryk, forskellen er ens. Vi har aldrig nogen sinde i verdenshistorien oplevet sådanne skatteplynderregeringer som VKR-regering nr. 1 og VKR-regering nr. 2. Det er kendsgerningerne, og det andet er en falsificering af historien, som ministeren desværre nedværdigede sig til her fra talerstolen.

Bente Søltøft (SF):

Skatteministeren sagde, at det var regeringens mål at sænke skattetrykket, fordi man syntes, det var for højt. Det synes jeg er en uinteressant diskussion i forhold til, at der er nogle, der har et for højt skattetryk, og andre, der har et for lavt skattetryk. Det handler om fordelingspolitik til syvende og sidst, og i den forbindelse tror jeg ikke, det er nødvendigt at gentage, at SF selvfølgelig skattepolitisk vil tage hensyn til dem, som har mindst i dette samfund, og ikke til dem, der har mest.

Dette forslag handler om en forhøjelse af den skattefri bundgrænse til 60.000 kr. årligt. Jeg synes, det har været vanskeligt at vurdere, hvilke konsekvenser forslaget vil kunne få, for Fælles Kurs har ikke rigtig hjulpet os; man har sparet temmelig meget på bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Intentionen i forslaget kan jo være god nok, nemlig at fritage folk med små indkomster for skat og dermed også fremme det progressive element i skattelovgivningen. Der er vel også et element af forenkling i forslaget i form af en fast grænse, der gælder for alle, men jeg må erklære mig enig med skatteministeren, der spørger: Hvem skal nu betale? Det spørger han om på en lidt anden måde: Hvad er forsvarligt i forhold til statsfinanserne?

Jeg vil sige til Fælles Kurs, at det jo ikke blot er dem med de små indkomster, der får gavn af forslaget. Det er alle skatteydere, højtlønnede som mellemlønnede, der berøres. Har Fælles Kurs overhovedet overvejet, hvordan dette forslag udhuler progressionsprincippet i skattelovgivningen for de grupper, der har høje ind-